

У НОВОМ САДУ У НЕДЕЉУ 2. АПРИЛА 1900.

ГОД. XXV.

ПОЗОРИШТЕ

БРОЈ 45

УРЕЂУЈЕ А. ХАЦИЋ.

Излази у време бављења позоришне дружине у Н. Саду сваки о дану снаже представе, иначе сваког месеца по један пут на во табака. — Стоји за Нови Сад 40, а на страну 60 вола, месечно.

КРАЉЕВСКО СРПСКО НАРОДНО ПОЗОРИШТЕ.

Управа краљевског српског народног позоришта у Београду издала је „Поменик о тридесетогодишњици кр. српског народног позоришта 1869—1899.“

По том „Поменику“ доносимо ове занимљиве податке:

Управитељ: Др. Никола Ј. Петровић.
Драматург: Драгомир М. Јанковић.

Благојник: Јован Д. Јовановић. — Секретар: Милан Грол.

Пређанини у управитељ: Јован Ђорђевић, Ђорђе Малетић, Милан А. Симић и Милорад П. Шанчанин.

Пређанини драматурзи: Јован Ђорђевић, Др. Јован Јовановић Змај и Милован Ђ. Глишић.

Пређанини благојници: Петар Димић, Тома Шиптеровић, Захарије Поповић, Михаило Протић, Алекса Навловић и Павле Шарчевић.

Књижевно-уметнички одбор: Богдан Поповић, професор Велике Школе, Ђушан Л. Ђокић, референт правобранилачког одељења Управе Фондова. — Пређанини чланови тога избора: Филип Христић, Јован Бониковић, Јован Ђорђевић, Ђорђе Малетић, Стојан Вошковић, Стојан Новаковић, Матија Бан, Др. Милан Јовановић, Стеван Тодоровић, Алекса Бугарски, Емилијан Јосимовић, Христофор Солар, Ђорђе С. Симић, Димитрије Јоксић, Јован Х. Д. Ронку, Јован Живадиновић, Коста Јаковић, Милан А. Симић, Петар Ј. Стејић, Ђорђе Навловић Кузман Кузмановић, Милан Кујунџић, Светомир Николајевић, Светислав Вуловић, Милорад П. Шанчанин, Др. Владан Ђорђевић, Андра Николић, Хаим С. Давичо, Стеван Д. Поповић, Др. Лаза К. Лазаревић, Љубомир Ковачевић, Др. Милован Ђ.

Миловановић, Нера Ј. Ђорђевић, Јивко Поповић, Др. Милан Јовановић — Батут, Милан Марковић, Др. Ђока Јовановић, Др. Јубомир Недић, Светислав Симић, Јубомир Стојановић и Драгомир М. Јанковић.

Редитељи: Ђура Рајковић, Милорад Гавrilović, Светислав Динуловић. — Пређанини редитељи: Алекса Бачвански, Лаза Поповић, Адам Мандровић, Тома Јовановић, Милони Цветић и Андрија Фијан.

Капелани: Ђаворин Јенко и Фрања Покорни. — Пређанини: Драгутин Рен, Драгутин Чижек и Оскар Малата.

Испектор: Драгутин Јовановић. — Пређанини: Марко Станићић.

Чланови: Ђура Рајковић, редитељ и стални члан. Рођен 8. новембра 1837. године у Великој Кикиндји. Ступио на позорницу 1860. у позоришној дружини Јована Кнежевића. Од 1860. био је члан београдске позоришне дружине (под управом одбора) српског народног позоришта у Новом Саду и хрватског земаљског казалишта у Загребу. Ангажован за члана народног позоришта 1870. Постављен за редитеља 1878. Прославио двадесетпет годинашњу глумовања 1886. Одликовао орденом Св. Саве III. ст. [Вук Брајковић (Стеријин „Вој на Косову“), Перинон (Перионов пут), Лезијарк и Дубоско (Лионски улак)].¹⁾

Милорад Гавrilović, редитељ и стални члан. Рођен 21. маја 1861. године у Ваљеву. Ступио на позорницу у јесен 1879. у народном позоришту. Од 1879. био члан срп. пар. позоришта у Новом Саду и путничких позоришних дружина, Динуловићеве и Протићеве. Ангажован за члана народног

¹⁾ Воденица под заградом у биографији чланова позоришних најомније и најзначајније улоге.

позоришта новембра 1882. године. Постављен за редитеља 1894. год. Одликован орденом Св. Саве V. ст.

Светислав Динуловић, редитељ и стаљни члан. Рођен 7. августа 1855. године у Београду. Ступио на позорницу 1871. у путничкој позоришној дружини Фотија Иличића, у Старим Бановцима. Од 1872. био члан путничке позоришне дружине Неленеве, ериског народног позоришта у Новом Саду, хрватског земаљ. казалишта у Загребу, и управитељ своје путничке дружине. 1878. године ангажован за члана народног позоришта. 1896. год. постављен је за редитеља. 4. октобра 1896. год. прославио двадесет пето-годишњицу глумовања. Одликован орденом Св. Саве V. ст. [Максим (Бидо), Адам (Птичар), Виљем (Женски рај)].

Љубомир Станојевић, стаљни члан. Рођен 12. октобра 1862. године у Страгарима. Ступио на позорницу 23. октобра 1882. у народном позоришту. По том био члан сри. нар. позоришта у Новом Саду. Ангажован за члана народног позоришта 15. септембра 1888. год. [Ђурађ Бранковић („Ђурађ Бранковић“), Нарцис („Нарцис.“), Хамлет („Хамлет“)].

Илија Станојевић, стаљни члан. Рођен 7. августа 1859. године у Београду. Ступио на позорницу 20. августа 1879. год. у народном позоришту. Од септембра 1881. до 30. јула 1885. био члан сри. нар. позоришта у Новом Саду. Ангажован за члана народног позоришта 8. новембра 1886. год. [Кир Таса (Четири милијуна рубала), Ступцов (Нов посао), Плантрез (Париска сиротиња)].

Радован Павловић, стаљни члан. Рођен 6. септембра 1861. године у Арапићевцу. Ступио на позорницу 13. новембра 1880. год. у Карловцима. Ангажован за члана народног позоришта 15. новембра 1881. год. [Турчин (Суђаје), Јован (Јованчиши сватови), Касегрен (Воз за шетњу)].

Велимир Миљковић, стаљни члан. Рођен 20. септембра 1858. године у Београду. Ступио на позорницу 29. новембра 1872. год. у позоришној дружини Биберовића. Од 1872. год. био члан путничке позоришне дружине, хрватског земаљског каза-

лишта у Загребу, народног позоришта (1881—1885), и члан и редитељ сри. нар. позоришта у Новом Саду. Ангажован за члана народног позоришта 20. марта 1893. Прославио двадесет-петогодишњицу глумовања 20. новембра 1897. год. Одликован орденом Св. Саве V. ст. [Ђурађ Бранковић („Ђурађ Бранковић“), Краљ Лир („Краљ Лир“), Лудвик XI. („Лудвик XI.“)].

Сава Тодоровић, стаљни члан. Рођен 8. децембра 1862. године у Београду. Ступио на позорницу 20. јануара 1880. године у путничкој оршиној дружини М. Лазића, у Брчкој (Босна). Ангажован за члана народног позоришта 1. марта 1887. године. [Векфилдски свештеник („Векфилдски свештеник“), Давид (Пријатељ Фриц), Светозар Ружичић (Покондирена тиква)].

Јеврем Божовић, стаљни члан. Рођен 14. јула 1848. године у Мајдану (округ руднички). Ступио на позорницу 1870. године у путничкој позоришној дружини Лазе Поповића, у Темишвару. Од 4. септембра 1872. год. био члан сри. нар. позоришта у Новом Саду. Ангажован за члана народног позоришта 10. маја 1877. године.

Милорад Петровић, стаљни члан. Рођен 23. јуна 1865. године у Шашцу. Ступио на позорницу маја 1881. год. у позоришној дружини Лазе Поповића, у Пожаревцу. По прекиду учитељевања ступио априла 1886. год. у дилетантско позориште у Нишу. Ангажован за члана народног позоришта августа 1887. год. [Дон Цезар (Дона Дијана), Ђиљо („Ђиљо“), Тони Ломпкин (Пријолела се да га освоји)].

Драгутин Јовановић стаљни члан. Рођен 8. новембра 1855. године у Београду. Ступио на позорницу у јануару 1880. год. у путничкој позоришној дружини у Брчкој (Босна). Ангажован за члана народног позоришта 1. марта 1887. [Вук Бранковић (Суботићев „Милош Обилић“), Вијброн (Париска сиротиња), Лезирк и Дибојско (Липонски улак)].

Димитрије Петровић, редовни члан. Рођен 20. октобра 1863. године у Београду. Ступио на позорницу 1884. год. у путничкој позоришној дружини Лазе Поповића, у Земуну. Ангажован за члана народног позо-

ришта 1890. год. [Скендербег („Скендербег“), Јиника (Јован Хус), Андреја (Дора)].

Лазар Рајковић, редовни члан. Рођен 14. јануара 1867. године у Чајетини. Ступио на позорницу 1. марта 1886. год. у путничкој позоришној дружини Фотија Иличића, у Бељини (Босна). Ангажован у народном позоришту 1890., и после прекида паково 1. децембра 1893. год. [Атингхаузен (Виљем Тел), Роберт (Библиотекар), Нена Зелембаћ (Подвале)].

Богољуб Руцовић, редовни члан. Рођен 21. марта 1869. године у Будви. Ступио на позорницу новембра 1892. год. у путничкој позоришној дружини Николе Симића. Из Симићеве дружине отишао за члана „Синђелића“. Ангажован за члана народног позоришта 15. октобра 1897. год. [Поручник Рајф (Рат у миру), Максим Џројевић („Максим Џројевић“), Хлестаков (Ревизор)].

Милан Стојчевић, редовни члан. Рођен 14. јуна 1870. године у Београду. Ступио на позорницу 1888. год. Поступом пут био члан пничког позоришта „Синђелић“. Ангажован за члана народног позоришта 6. новембра 1896. год. [Поп Јена (Палачанске новине), Труфадино (Слуга двадесет господара), Мита Крадић (Сеоски лола)].

Михаило Рисантијевић, редовни члан. Рођен 9. марта 1852. године у Крагујевцу. Ступио на позорницу 1868. год. у дилетантском позоришту, у Арапљевцу. Ангажован за члана народног позоришта 1875. год., где је с малим прекидом до данас. [Кокан (Потера), Љубисав (Милош Обреновић), Бобен (Флорентински шешир)].

Милан Стојићевић, редовни члан. Рођен 5. септембра 1876. године у Владимирицима. Ступио на позорницу 3. априла 1894. год. у путничкој позоришној дружини Милоша Хаци-Дилића, у Шапцу. По том био члан пничког позоришта „Синђелић“. Ангажован за члана народног позоришта 2. августа 1895. год. [Арман (Чича Мартин Амалиј), Филип (Кремонски свирач), Максим (Бидо)].

Милан Станковић, привремени члан. Рођен 17. марта 1871. године у Крагујевцу. Ступио на позорницу 1889. год. у путничкој позоришној дружини Михаила Лазића, у

Земуну. Ангажован за члана нар. позоришта 1894. год., и по прекиду (од 1. марта 1897. год. био члан срп. пар. позоришта у Новоме Саду), поново ангажован 1898. године.

Добривоје Милутиновић, привремени члан. Рођен 30. августа 1880. године у Нишу. Ступио на позорницу фебруара 1898. год. у нишком позоришту „Синђелић“. Ангажован за члана 5. децембра 1898. год.

Коста Илић, привремени члан. Рођен 1873. године у Стублинама. Ступио на позорницу 1891. год. у путничкој позоришној дружини Драгутина Јовановића. Ангажован за члана народног позоришта 1. новембра 1898. год.

Алекса Ковачевић, привремени члан. Рођен 15. августа 1878. године у Београду. Ступио на позорницу као певач у народном позоришту 27. октобра 1897. године. Ангажован за члана 1. јануара 1899. год.

Душан Волманац, привремени члан. Рођен 29. јуна 1869 у Митровици (Срем). Ступио на позорницу 15. јануара 1897. год. као певач у хрват. зем. казалишту, у Загребу. Ангажован за члана народног позоришта 18. августа 1899. год.

Риста Синридоновић, привремени члан. Рођен 31. марта 1879. године у Београду. Ступио на позорницу у народном позоришту и ангажован за члана 21. децембра 1898. године.

Ђорђе Јовановић, привремени члан. Рођен 25. марта 1883. године у Београду. Ступио на позорницу децембра 1897. год. у народном позоришту. Ангажован за члана октобра 1898. год.

Миљка Гргурова, стални члан. Рођена 14. фебруара 1840. године у Сомбору. Ступила на позорницу 19. јула 1864. год. у српском народном позоришту (тада у Винковцима.) Ангажована за члана народног позоришта октобра 1868. године, где је до данас. Одlikovana са орденом Св. Саве III. ст. [Јаквинта („Јаквинта“), Помпадура (Нарцис), Херцегиња од Ревила (Досадан Свет)].

Велика Нигријова, стални члан. Рођена 3. новембра 1862. године. Ступила на по-

зорницу 1876. г. Ангажована за члана народног позорништа 1. септембра 1882. год. Одликована орденом Св. Саве V. ст. [Маргарита Тотје („Госпођа с камелијама“), Десна („Немања“), Маријана („Маријана.“)].

Зорка Тодосићка, стални члан. Рођена 1. априла 1864. године у Новом Саду. Ступила на позорницу 1878. год. у народном позорништу. Ангажована поново, после прекида (1880), за члана народног позорништа 1886. год. [Зла жена („Зла Жена.“), Мамзел Нитуш („Мамзел Нитуш.“), Риђокоса („Риђокоса.“)].

Емилија Поповићева, стални члан. Рођена 13. јула 1859. године у Великом Бечкереку. Ступила на позорницу 1875. год. у позоришној дружини Ђорђа Нелеша. Ангажована за члана народног позорништа 10. марта 1878. год. [Туђинка („Туђинка.“), Лукреција Ворција („Лукреција Ворција.“), Јелена („За веру и слободу“)].

Јулка Јовановићка, стални члан. Рођена 9. марта 1846. године у Реликој Кикивиди. Ступила на позорницу 12. јула 1862. год. у Новом Саду. Ангажована за члана народног позорништа први пут 1868., и по прекиду од 1872. год. поново ангажована 1878. год. [Фрошарова, просјакиња (Две сиротице), Фадета (Цврчак), Нера (Подвале)].

Милева Радуловићка, стални члан. Рођена 14. октобра 1844. год. у Земуну. Ступила на позорницу 1863. год. у Новом Саду. Од 1869. год. била члан народног позорништа у Београду и хрватског земаљ. казалишта у Загребу. Ангажована поново за члана народног позорништа 1875. год. Одликована орденом Св. Саве V. ст. [Баба Хрка (Врачара), Ана (Шаран), Мекићка (Војнички бегунац)].

Вукосава Јурковићева, стални члан. Рођена 14. маја 1870. године у Чуругу. Ступила на позорницу и ангажована за члана народног позорништа 11. септембра 1888. год. [Јованка (Јованка од Арка), Јелена (Тодор од Сталаћа), Берта (Роландова кћи)].

Јелена Гавриловићка, стални члан. Рођена 21. новембра 1864. године у Панчеву. Ступила на позорницу фебруара 1883. год. у Вршцу као члан српског народног позо-

ришта новосадског. Ангажована за члана народног позорништа октобра 1887. [Марта (Миш), Марсела (Деми-Монд), Анета (Франсина)].

Катица Љугумерска, стални члан. Рођена 26. октобра 1855. године у Земуну. Ступила на позорницу новембра 1870. год. у Новом Саду. Ангажована за члана народног позорништа 10. августа 1871. год. [Јакинта (Крвна освета), Стана (Стапоје Главаш), Госпођа Берије (Париска спротиња)].

Александра Милојевићка, редовни члан. Рођена 8. октобра 1863. године у Новом Саду. Ступила на позорницу 1880. год. у народном позорништу. Поново ангажована за члана народног позорништа септембра 1896. год. [Ана („Немања“), Дециза („Дециза“), Дора („Дора“)].

Персида Павловићка, редовни члан. Рођена 14. јануара 1865. године у Новом Саду. Ступила на позорницу априла 1880. год. у народном позорништу. После седмогодишњег прекида поново ангажована 1. септембра 1888. год. [Анђа (Двојачка клетва), Киегиња (Птичар), Паулина (Четири жене под једним кровом)].

Катарина Руџовићка, редовни члан. Рођена 13. априла 1869. године у Вршцу. Ступила на позорницу октобра 1886. год. у шутничкој дружини Гавре Милорадовића. Као члан нишког позорништа „Синђелић“, ангажована за члана народног позорништа 15. окт. 1897. год. [Савета (Протекција), Оргонова (Госпође и Хусар), Волмутовица (Робијашева кћи)].

Олга Илићка, привремени члан. Рођена 5. феб. 1880. год. у Нишу. Ступила на позорницу 1894. год. у нишком позорништу „Синђелић“. Ангажована за члана народног позорништа 1. новембра 1898. год.

Ђубица Стапојевићка, привремени члан. Рођена 1870. године у Београду. Ступила на позорницу 1882. год. Ангажована за члана народног позорништа 15. децембра 1886. год.

Софија Миљковићева, привремени члан. Рођена 19. септембра 1880. године у Београду. Ступила на позорницу 31. октобра 1895. год. у народном позорништу. Ангажо-

вана за члана народног позоришта 1. новембра 1897. год.

Лепосава Тодоровићка, привремени члан. Рођена 7. априла 1872. године у Београду. Ступила на позорницу 1886. год. Ангажована за члана народног позоришта 28. јула. 1886. год.

Јелена Ђурђевићка, привремени члан. Рођена 7. априла 1868. године у Великом Бечкереку. Ступила на позорницу 25. септембра 1886. год. у срп. нар. позоришту у Новом Саду. Ангажована за члана народног позоришта 15. марта 1887. год.

Даница Николићева, привремени члан. Рођена 22. маја 1859. године у Новом Саду. Ступила на позорницу ериског народног позоришта новосадског 9. октобра 1885. год. Ангажована за члана народног позоришта 1. јануара 1888. год.

Емилија Рајковићка, привремени члан. Рођена марта 1837. године у Великом Бечкереку. Ступила на позорницу 1861. год. у Кнежевићевој позорниције дружини у Новом Саду. Ангажована за члана народног позоришта 1870. год.

Марија Динуловићка, привремени члан. Рођена децембра 1857. године у Меленцима. Ступила на позорницу маја 1877. год. у Сремској Митровици. Ангажована за члана народног позоришта маја 1879. год.

Савка Миљковићка, привремени члан. Рођена 8. септембра 1864. године у Пожаревцу. Ступила на позорницу 1. новембра 1880. год. у народном позоришту у Новом Саду. Ангажована за члана народног позоришта 1. априла 1894. год.

Јелена Петковићева, привремени члан. Рођена 11. августа 1877. године у Београду. Ступила на позорницу 1897. год. у народном позоришту. Ангажована за члана народног позоришта 1. септембра 1898. год.

Љубица Јазаревићева, привремени члан. Рођена 1881. год. у Новом Саду. Ступила на позорницу у Нишком позоришту „Синђелић“ 1896. год. Ангажована за члана народног позоришта 1897. год.

Јулка Ђ. Јовановићка, привремени члан. Рођена августа 1865. год. у Вршцу. Ступила као невачица 1886. године у народном

позоришту. Ангажована за члана новембра 1898. године.

Софија Вечерицац, привремени члан. Рођена 1875. године у Старим Бановцима. Ступила на позорницу 1894. године. Ангажована за члана народног позоришта 1897. године.

Љубица Петровићева, привремени члан. Рођена 24. јула 1882. године у Сурдулици. Ступила на позорницу у народном позоришту и ангажована за члана децембра 1898. год.

Зорка Поповићева, привремени члан. Рођена 11. јануара 1886. године у Сентомашу. Ступила на позорницу 3. октобра 1898. год. у народном позоришту. Ангажована за члана народног позоришта 24. септембра 1898. год.

Пређани чланови: Адам Мандровић, Алекса Бачвански, Алекса Милојевић, Алекса Пешић, Александар Радовић, Александар Цветић, Андрија Десимировић, Андрија Милосављевић, Андрија Фијан, Антоније Миљковић, Аћим Угљенић, Божа Димитријевић, Божа Гавриловић, Бранко Ђорђевић, Васа Марковић, Васа Поповић, Гавра Милорадовић, Гавра Савић, Димитрије Ђукић, Димитрије Ђорђевић, Димитрије Коларовић, Димитрије Лазић, Димитрије Ружић, Драгутин Поповић, Душан Барјактаровић, Душан Степић, Ђока Петковић, Ђорђе Нелеш, Ђура Банковић, Ђивојин Миловановић, Јован Велимарковић, Јован Стојчевић, Јован Јовањовић, Јован Папић, Јован Поповић, Јоксим Јоксић, Јосиф Илеменчић, Карло Фолер, Коста Вашићевић, Коста Делинић, Коста Ђорђевић, Коста Јивковић, Лаза Љугумерски, Лаза Неновић, Лаза Телечки, Лука Поповић, Љуба Обрадовић, Љубомир Петровић, Марко Станишић, Марко Суботић, Милан Савић, Миливоје Барбарић, Миливоје Стојковић, Милорад Барловач, Милош Хаџи Џинић, Милон Џетић, Михаило Димитријевић, Михаило Петровић, Михаило Рајчевић, Михаило Румбић, Младен Бапић, Младен Бонијаковић, Младен Младеновић, Наум Стојановић, Нестор Недељковић, Никола Милан, Никола Ранић, Никола Симић, Петар Адамовић, Петар Добрино-

вић, Петар Јовановић, Петар Ђирић, Реља Поповић, Сава Рајковић, Светислав Ђурђевић, Светозар Бркић, Сима Поповић, Стеван Валић, Стеван Дескашев, Стеван Јовановић, Стеван Петровић, Стеван Пушкаревић, Тоша Анастасијевић, Тоша Јовановић, Тоша Станковић, Тоша Марковић, Џеветко Станковић, Чедомир Кундовић.

Александра Бранковићева, Ана Недељковићка, Ања Новићева, Анка Рудићева, Анка Телечкова, Анка Фрасинелова, Видосава Поповићка, Даница Милосављевићка, Драга Ружићка, Драга Стефановићка, Борђина Собјесека, Живана Бонијаковићка, Зорка Ђуришићева, Јелена Вујчићева, Јелица

Весовићка, Јулка Латинчићева, Јулка Поповићева, Ленка Новићева, Јубица Коларовићка, Мара Гргурова (Ђорђевићка), Марија Јеленска, Марија Јовановићева, Марија Марковићка, Марија Перисова, Марија Поповићка, Марија Џветићка, Марица Анастасијевићева (Николајевићка), Матијда Нигринова, Мила Анастасијевићева, Мила Барбарићка, Мила Павлица, Милана Харишева, Милева Станишићева, Миљка Максимовићева, Милица Дитмајерова (Рајковићка), Паулина Грбићева, Ракиља Поповићева, Софија Пелешка, Софија Харишева и Тинка Бранкованова.

ЖИСТИЖИ.

СРПСКО НАРОДНО ПОЗОРИШТЕ.

(„Луда посла“, шаљива игра у четири чина, написао Фрања Шентан, превео Мил. А. Јовановић.)

Пред крај сезоне онет један од двојице Шентана и то старији, кога овде у нас према хрватском зову Фрањом! Ове су сезоне та два немачка лакрдијаша извојевали палму, јер се јавили релативно најчешће. „Наше жене“, „Отмица Сабињанака“, „Златни наук“ па сад ево и „Der Schwabenstreich“!

Рекао сам пре негде, како ми није са свим право, што на нашој позорници и сувише преотима мања та немачка лака шала, која хоће по који пут и немило да окрзе и онај малени остатак забиље, што је свакако потребан у раду солидних просветних завода. Рекао сам то после „Отмице Сабињанака“, јер је онде пусте управо несмислене шале преко јего. За „Луда посла“ то већ не могу и не смем рећи. Онд се до душе и ту два хонетна patres familias облаче у користе и страмнутиче, како их није достојно, али то се само спомиње, пред очи нам излазе ле са слабостима, које им може оправити и најригорознији свет. Па још је нечим ова шала одвојила од својих сестара. Врзе се у њој све око чврста стожера, око онога старог латинског Ne sutor supra crepidam!, француског Chacun son métier!, не-

мачиког Schuster, bleib' bei deinem Leisten! и нашега Видља жаба —. И на послетку видимо, да уза штету добије још и поругу богат економ, кад се лађа песничкога заната. А како је дабогме само то одвећ мало а да иснуни четири чина, то напоредо са главном радњом иде и мајдатаријат Налмира Тамбуринија, који свом мајданту, цамбасу дуодецкнезу, после дуга њуникања помогне да дође до смрта својим цамбаским тежњама, до веома лена — иса.

Нани глумци с осбитом вољом приказују ону већ упословичену поћудност модерних Германа те им лено полази за руком уживити се у године прилике тога сртнога света, ком најиосле и може бити до шале и странствовања. У пркос и сувише осетним поболицама окорне инфлуенце, која у последње време као да се специјално баш окомила била на наше глумце, вољно су и успесно глумили и Тинка Јукићка као настрана „geborene von“ и Миљка Марковићка као „eine resche doch zugleich sittsame deutsche Maid“ и Зорка Добриновићка као ногодна млада женица и Јукић као антетиран јахач на Пегазу malgré lui и Добриновић као емеритиран свештеник у Теренхорину храму и Спасић као врео но и ненастапајући љубавник и Бакаловић као безобразан књижевно-гриндерски швидлер од заната.

Г.

(„Виљевак“, романтична опера у три чина, написао Фридрих Кинд, музика од К. М. Вебера).

По што је дваред издржао и пробу пред ели-
том, спустио се Веберов „Виљевак“ и у на-
род, да се и њему прикаже као нешто мило и
нада све мелодијозно, што се може и радо слу-
шати и лако разумети. Код овога се трећег
приказа тек право видело, да је мотив лене му-
зике одиста велика сила, која хвата и везује
а да човек право и не прене. Свет, који не-
дељом долази у позориште, обично је немираан,
да не рекнем: несташан, воли брзе промене
и тако зване јаке призоре на позорници а сад
су га лене Веберове мелодије тако некако спу-
тала, да је чак и Агатину велику сцену у другом
чину дослушао релативно мирно до краја.
Кор енђебулаши заврши кор трећег чина за-
палио је и код тога света те се и онет морао
поновити и један и други. Лагано па ће се
наши свет свикинути с пажњом слушати и дивну
увертиру и запазити у њој оне красне мотиве
водиоце те ће му бити јасно, да је то све ор-
ганична целина. Почетак је ту и управа не
треба дастане на по пута. Уз домаће наше
производе и лену нашу народну песму и по-
невку утешаће свакако и мелодије К. М. Вебера
и њему сличних, да се укус у нашега света
што рекли баштовани: благороди.

Драга Снасићка, Даница Туцаковићева и
Марковић невали су овај трећи пут још лениће
и поузданije него прва два пута и није их се
могао човек сит наслушати. Снасић је са ин-
диспозиције морао изоставити свој финале, али-
је т. зв. напитницу за то и онет отиевао с
вервом и ваљачим музичким нагласком а глумио
је право демонски, како то захтева Каспаров
карактер. Корови су и сад текли глатко и
прецизно.

Г.

(Прилози на српско народно позориште:)

1.) „Добротворна Задруга Српкиња“ у В. Кикинд исплатила је II. рату своје
чланарине, у износу од 66 круна.

2.) Штедионица у Вуковару, која већ толико година редовно даје знатне при-
логе на народно позориште, приложила је и
онет 100 круна.

3.) Г. Милица Јовановићка, одборни-
ца српске женске задруге у Сомбору, послала је

за г. Косту Теодоровића у Сомбору
бечтак прилога од 3 круне 60 ф. за годи-
ну 1899.

4.) Г. др. Лазар Марковић, лечник
у Будим-Пешти, послао је 7 круна 20 ф.
прилога за годину 1900.

5.) Г. др. Светозар Димитријевић, адвокат у Темишвару, послао је 36. круна
28 ф. прилога, што су нађени у ковчежи-
ћима, што их је српска новачка дру-
жина темишварска у корист српском на-
родном позоришту поставила прошле године на
разна места. У тим ковчежићима нађено је
насебице прилога: 1.) у епархијском двору 7
круна 42 ф.; — 2.) код дра Светозара Ди-
митријевића 4 круне 56 ф.; — 3.) код Иса-
дора Вукомира 4 кр. 14 ф.; — 4.) код Нере-
Јовановића 7 круна 40 ф.; — и 5.) код Шанд-
ора Ненадовића 12 круна 76 ф.

На свима овим родољубивим прилозима из-
јављује управни одбор „Друштва за српско
народно позориште“ своју најтолију захвалност.

(Г. Урош Предић,) наш познати сликар из
Орловата, израдио је из љубави према српском
народном позоришту бесплатно по фотографији
слику пок. добротвора позоришног Гавре
Јанковића из Арада, који је позоришту
завештао своју кућу у Араду. Ту кућу дожи-
вотно ужива некак завештачев Ђорђе Лукић
у Араду. Слика Гавре Јанковића сместиће се
привремено у дворану „Матице Српске“. У-
правни одбор „Друштва за српско народно по-
зориште“ изјавио је Урошу Предићу своју
најтолију захвалност, што је без икакве на-
граде зготовио поменуту слику.

(Сумарни рачунски извештај о примању и
издавању српске народне позоришне дружине за
време бављења њеног у Белој Цркви од 5. јану-
ара до 21. јануара 1899.)

Примање:

„Задужбина цара Лазара“ (ван прет- плате)	204:80
„Тибо“ (у претплати)	98:90
„Пријени пријатељи“ (у претплати) . .	68:20
„Балканска царица“ (ван претплате)	228:50
„Позоришно дело“ (у претплати)	62:55

„Карлова тетка“ (у претплати)	52.90
„Хамлет“ (у претплати)	67.10
„Бој на Косову“ (уан претплате)	131.33
„Мајин благојлов“ (уан претплате)	179.7
„Прибислав и Божана“ (у претплати)	57.65
„Крајинкина“ (уан претплате)	146.30
ПРЕТПЛАТА НА 6 ПРЕДСТАВА	758.45

Свега 2055.50

ИЗДАВАЊЕ:

Плата глумцима	915.90
Шутни трошкови	120.70
Дневнице чланова	62.00
Кирија и грађење позорнице	116.30
Цедуље	41.40
Оевствљење	29.10
Дневни трошкови представа	180.45
Хонорар Шихерту	21.00
Сиротињски фонд	10.00
Огрев	17.95
Разни рачуни	38.53
Паунтал	10.60
Ништарина	2.82

Свега 1565.90

УПОРЕЂЕЊЕ:

ПРИМАЊЕ	2055.50
ИЗДАВАЊЕ	1565.90
СУВИНАК	489.60

У Белој Палати, 22. јануара 1890.

Јоаким Стевановић, с. р.
благајник месног пос. одбора

Васа Стевановић, с. р.
председник м. пос. одбора.

Бока Поповић, с. р. Јубина Мичин, с. р.
одборник одборник

Коста Токић, с. р. Димитрије Јовановић, с. р.
одборник одборник

Бока Путник, с. р. Мита Бокшар, с. р.
одборник одборник

Мих. Крстић, с. р. М. Ђорђевић-Нашић, с. р.
одборник одборник

Прегледао: Аркадије Марковић, с. р.
књиговођа при пар. позорништа.

ЧИТУЉА.

(† Исајило Јокић, управитељ путничког позоришта) није више у животу. Свршетком прошлог месеца умръ је у Лазаревцу (у Србији), где је са својом дружином давао представе.

Мучан и јадан живот беше покојног Јокића. Нема вароши, варошице или села у краљевини Србији, које није знало за Јокића. Само је ли ма најмање изгледа било да ће његово друштво бити у ком мести задовољно, тамо је Јокић похитао.

Неколико дуванака, — од гардеробе — 4—6 кулица и репертоар, са ког никако није слизио с „дневнога реда:“ „Бој на Косову“, — „Хајдук Вељко“, — „Крест и круна“, — „Хајдуци“ (од Стерије); „Милом Обреновић“, и др. — беше сва имаовина овог управника.

Рођен је у Шаницу, но и при највећем заузимању не могосмо дознати кад.

Зна се толико да је 21. јануара 1883. год, у „Шабачком гласнику“ изашла ова Објава: „Још у години 1875 установише овде неколинци грађана позориште под управом йок. Стојана Обрадовића, па после неколико представа међусобна их неслуга растури. Ја сам члан тога друштва био и неуморно сам радио да образујем позорину дружину.

Ново склоњено друштво сада има све, што му је потребно, као: декорације, гардеробу и потребан број позоринских дела.

Ова ће дружина давати своје представе код „Европе.“

Дан прве представе објавиће се плакатима. Шабац, 21. јануара 1883.

У име друштва: Исајило Јокић, управитељ.

Пробавивши мало времена у Шаницу, он први пут, исте године, пође по Србији, коју је унакрст сву обишао.

Много је глумаца било у његовој дружини који су сада чланови београдског, новосадског и загребачког позоришта. Према члановима био је и отац и брат и друг. Кај је имао он: имали су и чланови. То је, можда, једини управитељ путничког позоришног друштва који је од својих уста откидао, па што је имао, давао је члановима.

Таквог га је и смрт сустигла.

Бог да му душу прости! Љака му српска земља, коју је тако жарко љубио!

Рене.

Издаје управа српског народног позоришта.